

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 224/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou SUCHÝ & PARTNERS s. r. o., Horná 13, Banská Bystrica, IČO 52 826 791, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Zuzana Štrbáková, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 14 Svp 9/2022-79 zo 7. februára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. apríla 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva podľa čl. 30 ods. 3 a 4 a čl. 2 ods. 2 ústavy rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) č. k. 14 Svp 9/2022-79 zo 7. februára 2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Sťažovateľka zároveň žiada, aby ústavný súd zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil najvyššiemu správne súdu na ďalšie konanie a priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka bola kandidátkou na starostu obce [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „obec“) vo voľbách konaných 29. októbra 2022 s poradovým číslom 1. Zo zápisnice miestnej volebnej komisie o výsledku volieb v obci vyplýva, že zo 198 odovzdaných platných hlasov získala sťažovateľka 100 hlasov a bola vyhlásená za zvolenú starostku. Kandidát s poradovým číslom 2 [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“) získal 98 hlasov. Žalobca podal

na najvyššom správnom súde žalobu, ktorou sa domáhal vyhlásenia volieb starostu obce za neplatné a zároveň žiadal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobca odôvodnil svoj žalobný návrh tým, že podľa zápisnice malo byť odovzdaných celkom 205 obálok, avšak zistených bolo 7 neplatných hlasov. Z týchto 7 „údajne“ neplatných hlasov bol na troch hlasovacích lístkoch uvedený ako zakrúžkovaný kandidát žalobca, avšak tieto hlasy boli nezákonným spôsobom vyradené. Na vyradených hlasovacích lístkoch bolo zakrúžkované poradové číslo kandidáta 2, teda žalobcu, pričom *„údajne malo byť súčasne pravdepodobne podčiarknuté, alebo inak zvýraznené aj meno kandidáta“*.

3. Najvyšší správny súd napadnutým rozsudkom rozhodol zrušením rozhodnutia miestnej volebnej komisie v časti, v ktorej bola za zvolenú starostku vyhlásená sťažovateľka ako kandidátka pod poradovým číslom 1 a za riadne zvoleného starostu vyhlásil kandidáta s poradovým číslom 2, ktorým bol žalobca. Žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania.

4. Najvyšší správny súd v relevantnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že napriek tomu, že právomoc najvyššieho správneho súdu konať a rozhodovať o ústavnosti a zákonnosti volieb do orgánov územnej samosprávy je nová, rozhodovanie v týchto veciach vzhľadom na ekvivalentnosť právnej úpravy nadväzuje na predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu, ktorý o ústavnosti a zákonnosti volieb do orgánov územnej samosprávy konal a rozhodoval do 31. decembra 2020 v zmysle čl. 129 ods. 2 ústavy. V predmetom konaní bola posudzovaná základná otázka, či hlasovacie lístky vyhodnotenú volebnou komisiou ako neplatné *„v počte 7, z toho 3, na ktorých je zakrúžkovaný žalobca ako kandidát č. 2 s tým, že v dvoch prípadoch bolo zakrúžkované okrem poradového čísla kandidáta č. 2 (žalobcu) aj jeho meno a priezvisko a v jednom prípade boli zakrúžkované okrem poradového čísla kandidáta č. 2 (žalobcu) aj jeho meno a priezvisko, vek, údaje o tom, že je dôchodca a nezávislý kandidát“*, bolo potrebné vyhodnotiť ako neplatné.

5. V súvislosti s námietkou sťažovateľky, že miestna volebná komisia postupovala správne v súlade s § 182 ods. 4 poslednou vetou zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „volebný zákon“), Metodickým pokynom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) vo veci spracovania výsledkov volieb do orgánov samosprávy obcí a informáciou pre voličov uverejnenou na webovej stránke ministerstva vnútra, najvyšší správny súd poukázal na predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu (napr. PL. ÚS 8/08, PL. ÚS 104/2011, PL. ÚS 11/2011). Zároveň dodal, že z § 182 ods. 4 poslednej vety a § 184 ods. 1 volebného zákona jednoznačne vyplýva, že volič je povinný zakrúžkovať poradové číslo jedného kandidáta, za ktorého hlasuje. Pokiaľ volič v danom prípade túto povinnosť zakrúžkovať poradové číslo jedného kandidáta splnil a nad rámec tejto zákonnej povinnosti zakrúžkoval aj iné jeho údaje, táto skutočnosť nespôsobila zneplatnenie hlasovacieho lístka. V súvislosti s argumentáciou sťažovateľky o informácii na webe ministerstva vnútra a jeho metodickom pokyne najvyšší správny súd zdôraznil, že ide o interné pokyny adresované jednotlivým volebným komisiám, ktoré v žiadnom prípade nemôžu ísť nad rámec volebného zákona a nemôžu byť v rozpore s judikatúrou ústavného súdu.

6. Z obcou predloženej volebnej dokumentácie najvyšší správny súd zistil, že 3 hlasovacie lístky vyhodnotené volebnou komisiou ako neplatné z dôvodu, že okrem zakrúžkovania poradového čísla kandidáta 2 voliči zakrúžkovali na dvoch hlasovacích lístkoch aj jeho meno a priezvisko a na jednom hlasovacom lístku voliči zakrúžkovali okrem poradového čísla kandidáta 2 aj jeho meno, priezvisko, vek a skutočnosti, že ide o dôchodcu a nezávislého kandidáta, boli upravené v súlade s ustanoveniami volebného zákona, a teda takýto hlasovací lístok je platný. Najvyšší správny súd ustálil záver, že z počtu 205 odovzdaných obálok s hlasovacími lístkami, bolo pre kandidátku 1, teda sťažovateľku, odovzdaných 100 platných hlasov. Uvedené rozporované 3 hlasovacie lístky, ktoré boli miestnou volebnou komisiou považované za neplatné, boli najvyšším správnym súdom uznané za platné hlasovacie lístky a v prospech kandidáta 2, teda žalobcu. Po ich pričítaní k pôvodnému výsledku 98 platných hlasov sa žalobca stal ako kandidát 2 víťazom volieb starostu obce s počtom platných hlasov 101.

7. Najvyšší správny súd tiež uviedol, že aj keď žalobca v žalobnom návrhu navrhoval petit podľa § 312j ods. 2 písm. a) Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“), s poukazom na rozhodnutia ústavného súdu v ekvivalentných veciach za ekvivalentnej právnej úpravy (napr. PL. ÚS 28/2018) rozhodol podľa § 312j ods. 2 písm. c) SSP tak, že zrušil rozhodnutie miestnej volebnej komisie zapísané v zápisnici o výsledku volieb starostu obce konaných 29. októbra 2022 v časti, v ktorej bola za starostku vyhlásená sťažovateľka, a za riadne zvoleného starostu vyhlásil žalobcu.

8. Najvyšší správny súd sťažovateľkou navrhované výsluchy členov miestnej volebnej komisie nevykonal, odôvodňujúc, že predmetom posudzovaného konania bolo výlučne posúdenie otázky platnosti sčítaných hlasov, konkrétne z tých hlasovacích lístkov (7 ks), ktoré boli miestnou volebnou komisiou vyhodnotené ako neplatné, takže navrhovaný výsluch by bol bezpredmetný.

II.

Argumentácia sťažovateľky

9. *Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta* arbitrárnosť záverov najvyššieho správneho súdu, nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku a rozhodovanie súdu nad rámec svojich právomoci a v rozpore s relevantnou právnou normou. *V podstate, opakujúc svoje námietky prednesené vo vyjadreniach k žalobe žalobcu o preskúmanie ústavnosti a zákonnosti volieb starostu obce, argumentuje, že zo znenia § 182 ods. 4 poslednej vety volebného zákona jednoznačne vyplýva spôsob hlasovania pre voliča, ktorý má zakrúžkovať poradové číslo kandidáta, za ktorého hlasuje. Rozporované 3 hlasovacie lístky boli upravené voličmi v rozpore s volebným zákonom, a preto ich miestna volebná komisia správne vyhodnotila ako neplatné. Najvyšší správny súd nesprávne uznal tieto hlasovacie lístky za platné, čo pre sťažovateľku znamená nepriaznivý výsledok. Podľa sťažovateľky najvyšší správny súd rozhodol nad rámec žalobného petitu, keď napriek skutočnosti, že žalobca žiadal vyhlásiť voľby starostu obce za neplatné [§ 312j ods. 2 písm. a) SSP], najvyšší správny súd zrušil rozhodnutie volebnej komisie (čiastočne) a vyhlásil za zvoleného toho, kto bol riadne zvolený [§ 312j ods. 2 písm. c) SSP]. Podľa sťažovateľky odkaz najvyššieho správneho súdu na ekvivalentné rozhodnutie ústavného súdu*

(nález sp. zn. PL. ÚS 28/2018) v jej veci neobstojí, pretože v tam vedenom prípade sťažovateľ aj žiadal o zrušenie rozhodnutia miestnej volebnej komisie.

10. Podľa názoru sťažovateľky napadnutým rozsudkom najvyšší správny súd porušil nielen jej základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivý súdny proces, ale tiež aj základné práva podľa čl. 30 ods. 3 a 4 ústavy a čl. 2 ods. 2 ústavy. Porušením zákonných ustanovení Správneho súdneho poriadku a volebného zákona došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov nielen sťažovateľky, ale aj ďalších fyzických osôb, ktorým konajúci súd tak odňal možnosť zvoliť si v opakovaných voľbách svojho kandidáta na starostu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľky obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Jadrom ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu z dôvodu jeho arbitrárnosti a nedostatočného odôvodnenia v súvislosti so správnym súdnym konaním o preskúmaní volieb do orgánov územnej samosprávy z hľadiska dodržiavania ústavnosti a zákonnosti a v nadväznosti na to aj námietka o porušení základného práva podľa čl. 30 ods. 3 a 4 ústavy a čl. 2 ods. 2 ústavy.

13. Obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07). Jedným z kľúčových princípov spravodlivého súdneho konania je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, teda s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Príslušný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania, a preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010). Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy patrí kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem súdmi s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských

právach a základných slobodách. Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (III. ÚS 119/03, I. ÚS 12/05, IV. ÚS 238/07, II. ÚS 75/2021). O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

14. Podstatou ochrany ústavnosti vo volebných veciach je ochrana práv zaručených v čl. 30 ústavy, teda aktívneho a pasívneho volebného práva. Všeobecné volebné právo, ktoré je v tomto článku zaručené, znamená právo všetkých občanov, resp. obyvateľov obcí v danom štáte, ktorí dosiahli istú vekovú hranicu, svojím hlasom spolurozhodovať pri tvorbe zastupiteľských orgánov (aktívne volebné právo) a zároveň sa uchádzať o zvolenie za člena niektorého zo zastupiteľských orgánov (pasívne volebné právo). Rovnosť volebného práva znamená záruku, aby každý z voličov i kandidátov mal rovnaké postavenie (PL. ÚS 98/07). Slobodná voľba voliť svojich zástupcov podľa čl. 30 ods. 1 ústavy sa realizuje aj v slobode výberu kandidáta z viacerých kandidátov, ktorý má v zastupiteľskej demokracii občana – voliča zastupovať. Aby tento výber bol identifikovateľný, musí byť vykonaný zákonom ustanoveným spôsobom (PL. ÚS 21/99).

15. Prejav vôle voliča musí nepochybne smerovať k tomu, aby ho prejavil pri voľbách na hlasovacom lístku spôsobom, z ktorého by bolo nepochybné, koho volil, a aby prejav vôle smeroval k voľbe ním označeného kandidáta, a to tým, že zákonným spôsobom (zakrúžkovaním poradového čísla) označí kandidáta, ktorého volil (napr. PL. ÚS 8/08, PL. ÚS 11/2011). Z § 182 ods. 4 a § 184 volebného zákona vyplýva, že na posúdenie hlasovacieho lístka ako platného, a teda na jednoznačný prejav vôle voliča, volebný zákon vyžaduje, aby volič prejavil svoju vôľu zakrúžkovaním poradového čísla ním vybraného kandidáta na starostu obce (PL. ÚS 104/2011, PL. ÚS 34/2014). Zákonná úprava volebného zákona súvisiaca so spôsobom hlasovania a posudzovania (ne)platnosti volebných lístkov je plne kompatibilná s predchádzajúcou úpravou zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov, z ktorého obdobia účinnosti je prevažná judikatúra ústavného súdu vo volebných veciach.

16. Pri posudzovaní hlasovacích lístkov vo voľbách do orgánov samosprávy obcí ústavný súd tiež uviedol, že dodatočná úprava hlasovacieho lístka, ktorý je označený zákonným spôsobom, spočívajúca v prečiarknutí mena kandidáta, prípadne v dopísaní iných mien, nespôsobuje neplatnosť tohto hlasovacieho lístka (PL. ÚS 34/2014), pretože aj z takto upraveného hlasovacieho lístka nesporne vyplýva, koho volič volil, teda komu dal svoj hlas (napr. PL. ÚS 8/08). Ako platné vyhodnotil ústavný súd aj tie hlasovacie lístky, na ktorých volič okrem poradového čísla ním zvoleného kandidáta súčasne zakrúžkoval aj jeho meno, poprípade ak okrem toho navyše prečiarkol ešte aj mená protikandidátov (napr. PL. ÚS 11/2011) alebo okrem zakrúžkovaného poradového čísla kandidáta bolo zakrúžkované ďalším „krúžkom“ aj meno, priezvisko, vek, zamestnanie a politický status kandidáta (PL. ÚS 98/07). Ústavný súd tiež vyslovil názor, že takouto dodatočnou

úpravou volič svoj prejav vôle „*umocnil*“, pretože zakrúžkoval ďalší údaj týkajúci sa toho istého kandidáta, a teda, uplatňujúc materiálny prístup k hodnoteniu prejavu vôle voliča, možno predmetný hlasovací lístok považovať za platný (PL. ÚS 34/2014).

17. Najvyšší správny súd, vychádzajúc z dikcie § 182 ods. 4 poslednej vety v spojení s § 184 ods. 1 volebného zákona, v posudzovanom prípade dospel k záveru (bod 6 tohto uznesenia, pozn.), že žalobcom namietané 3 hlasovacie lístky sú platné a vyjadrujú vôľu voliča zvoliť kandidáta, ktorého označil zakrúžkovaním, aj keď pri dvoch hlasovacích lístkoch bolo zakrúžkované aj meno a priezvisko kandidáta a v prípade jedného hlasovacieho lístka aj meno a priezvisko kandidáta, jeho vek a skutočnosti, že ide o dôchodcu a nezávislého kandidáta. Podľa názoru najvyššieho správneho súdu z tých troch hlasovacích lístkov nesporne vyplývalo, komu voliči dali svoj hlas, teda koho volili za starostu obce, a preto bolo potrebné pripočítať tieto tri hlasovacie lístky v prospech žalobcu. Celkovým súčtom získal žalobca viac hlasov vo svoj prospech ako protikandidát (sťažovateľka) a na základe toho sa v súlade so zákonom prejavenu vôľou voličov stal víťazom volieb v obci Malé Hoste konaných 29. októbra 2022. Najvyšší správny súd pri zistení reálnej nezahodoty počtu (skutočne) získaných hlasov pri voľbe starostu obce s výsledkami obsiahnutými v zápisnici okrskovej volebnej komisie, ktorá mala v konečnom dôsledku vplyv na výsledok volieb, rozhodol v zmysle § 312j ods. 2 písm. c) SSP o zrušení rozhodnutia volebnej komisie a vyhlásení za zvoleného starostu obce žalobcu, ktorý dosiahol vyšší počet hlasov a bol teda riadne zvolený.

18. V súvislosti s argumentáciou sťažovateľky, že najvyšší správny súd rozhodol nad rámec žalobného petitu, ústavný súd poukazuje na svoju predchádzajúcu judikatúru, kde konštatoval, že v konaní vo volebných veciach vzhľadom na jeho účel, ktorým je predovšetkým verejný záujem, aby výsledok volieb odrážal skutočnú vôľu voličov a bol tak zachovaný základný predpoklad fungovania demokratického štátu, sa musí ústavný súd riadiť princípom materiálneho chápania ochrany ústavnosti a vysporiadať sa tak s každým zisteným a zároveň relevantným porušením zákonnosti alebo ústavnosti volebného procesu (PL. ÚS 9/2011). Je teda oprávnený preskúmať sťažnosťou (v súčasnosti žalobou, pozn.) napadnuté voľby a rozhodnúť o predmetnej volebnej sťažnosti aj mimo rámca jej petitu (PL. ÚS 96/07). Ústavný súd v súlade s uvedeným princípom prihliadal tiež na to, že sťažovateľ vo volebných veciach má objektívne, a to už aj z povahy veci patriacej do sféry verejného práva, sťažnú situáciu pri získavaní poznatkov a predkladaní dôkazov o porušení ústavnosti a zákonnosti volieb. Z toho potom vyplýva, že formulácia petitu v takých sťažnostiach nemusí vždy zodpovedať reálnemu stavu veci (PL. ÚS 17/09).

19. Ústavný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že najvyšší správny súd sa neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe ústavného súdu, ktorému pôvodne patrila zákonná pôsobnosť rozhodovať o ústavnosti a zákonnosti volieb do orgánov územnej samosprávy. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé a je dostatočným podkladom na výrok, ktorým najvyšší správny súd zrušil rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásil za zvoleného toho, kto bol riadne vo voľbách zvolený. Právne závery najvyššieho správneho súdu sú logické, rešpektujú účel aplikovaných ustanovení Správneho súdneho poriadku a volebného zákona, nie sú arbitrárne a sú tak ústavne akceptovateľné.

20. V súvislosti s argumentáciou sťažovateľky o porušení základného práva podľa čl. 30 ods. 3 a 4 ústavy a čl. 2 ods. 2 ústavy ústavný súd poukazuje na § 189 ods. 4 volebného zákona, podľa ktorého je za starostu obce zvolený ten kandidát, ktorý získal najviac platných hlasov. Pri rovnosti hlasov sa vykonajú nové voľby.

Vo voľbách za starostu obce voliči legitímne a legálne prejavili svoju vôľu a na jej základe zvolili za starostu obce kandidáta s najvyšším počtom hlasov, aj keď objektívna vôľa občanov obce bola zistená až na základe správnej žaloby. V týchto voľbách sa naplno uplatnil princíp demokraticky prejavenej vôle voličov (čl. 69 ods. 3 ústavy). Uvedený princíp sa v posudzovanom prípade teda naplno uplatnil už v prvých voľbách, teda na vyhlásenie nových volieb (resp. opakovaných, ako to žiada sťažovateľka) nebol právny dôvod.

21. Z uvedených dôvodov ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu a označenými základnými právami sťažovateľky nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia ich porušenia po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, a preto odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

22. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu